

Sygn. akt: I C 155/22 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2022r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Beata Bihuń
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2022 r. w K.

sprawy z powództwa M. H.

przeciwko (...) S.A z siedzibą w S.

o zapłatę

I. Powództwo oddala;

II. Nakazuje zwrócić powodowi kwotę 150,29 zł (sto pięćdziesiąt złotych i 29/100) tytułem części niewykorzystanej zaliczki.

sygn. akt I C 155/22

UZASADNIENIE

Powód M. H. wniósł o zasądzenie od (...) S.A.

z siedzibą w S. kwoty 1.110,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22.05.2018 r. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 25.02.2018 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należący do Z. Ł.. Sprawca kolizji był ubezpieczony u pozwanego. W dniu 26.02.2018 r. poszkodowany wynajął od powoda pojazd zastępczy. Umowa najmu trwała do 8.03.2018 r. Powód za wynajem pojazdu wystawił fakturę VAT na kwotę 2.460,00 zł brutto. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i wypłacił powodowi kwotę 1.350,00 zł, stąd do zapłaty pozostaje kwota dochodzona pozwem. Legitymacja czynna powoda do dochodzenia roszczenia wynika z umowy cesji wierzytelności w zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Powód zaznaczył również, że pozwany nie kwestionował okresu najmu pojazdu zastępczego, ale jedynie wysokość stawki za jedną dobę najmu. W ocenie powoda pozwany nie był w stanie zorganizować poszkodowanemu najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w S. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany wskazał, że przeprowadził postępowanie likwidacyjne w związku ze szkodą komunikacyjną i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w związku z wynajmem pojazdu w kwocie 1350,00 zł za 10 dni najmu, po stawce 135,00 zł brutto za dobę. Pozwany podniósł, iż w dniu 26.02.2018 r., za pośrednictwem maila, poinformował poszkodowanego o możliwości uzyskania nieodpłatnie pojazdu zastępczego oraz

stawkach czynszu najmu akceptowanych w przypadku najmu w firmie zewnętrznej. Pozwany wskazał, że kwestionuje wysokość stawki czynszu zastosowanej przez powoda. W ocenie pozwanego stawka najmu powinna zostać obniżona do kwot podanych przez pozwanego, gdyż poszkodowany odmawiając najmu pojazdu od pozwanego i wynajmując pojazd wg stawek znacznie wyższych przyczynił się wprost do zwiększenia szkody. Pozwany wskazał, że był w stanie zorganizować poszkodowanemu najem pojazdu zastępczego i w tym celu współpracuje z firmą, która świadczy usługi na terenie całej Polski.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25.02.2018 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należący do Z. Ł.. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie OC w (...) S.A. z siedzibą w S..

(bezsporne, akta szkody)

W dniu 26.02.2018 r. Z. Ł. zawarł z powodem umowę najmu samochodu F. (...) nr rej. (...) na okres od dnia 26.02.2018 r. do dnia 08.03.2018 r.. Stawka najmu wynosiła 246,00 zł brutto za dobę. Samochód został wynajęty przez poszkodowanego do czasu wypłaty odszkodowania przez pozwanego.

Również w dniu 26.02.2018 r. przedstawiciel pozwanego na adres mailowy, wskazany mu przez poszkodowanego wysłał informacje o możliwości wynajęcia samochodu zastępczego za pośrednictwem pozwanego oraz z informacją, że w przypadku wybrania innej firmy wynajmującej pojazdy zastępczego, okres wynajmu i jego koszt podlegają weryfikacji.

W tym samym dniu powód zawarł z Z. Ł. umowę cesji wierzytelności przysługujących poszkodowanemu w stosunku do pozwanego z tytułu odpowiedzialności na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów w zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

(dowód: umowa wynajmu samochodu – k. 9 - 11, cesja wierzytelności – k. 20)

W dniu 13.04.2018 r. powód wystawił fakturę za najem na kwotę 246,00 zł brutto. Po zgłoszeniu szkody w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego przez powoda, pozwany uznał roszczenie najpierw do kwoty 860,00 zł, akceptując zasadność najmu przez 10 dni przy stawce 86,00 zł brutto za dzień, a następnie podniósł jego wysokości do kwoty 1.350,00 zł, akceptując cały okres najmu przy stawce 135,00 zł brutto za dzień.

(dowód: bezsporne, faktura k. 21, pismo k. 22 – 25, decyzje k. 33, akta szkody – płyta CD – k. 76, mail k. 57)

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w S. współpracuje z kilkoma wypożyczalniami, które realizują na jego zlecenie wynajmy w ramach szkód OC.

(dowód: oświadczenia k. 59 – 61)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne.

Stan faktyczny sprawy był pomiędzy stronami bezsporny w zakresie zaistnienia szkody i jej okoliczności oraz podstaw odpowiedzialności pozwanego. Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez powoda i pozwanego dokumentów, w tym akt szkody. Prawdziwość dokumentów nie była kwestionowana przez strony, nie budziła też wątpliwości Sądu.

Sąd pominął zeznania świadków S. Ł. i Z. Ł., z uwagi na okoliczność, że powód nie przedłożył skutecznego do doręczeń adresu świadków i przeprowadzenie tego dowodu stało się niemożliwe (sąd kilkakrotnie podejmował próbę doręczenia świadkom wezwań). Dodatkowo okoliczności na które mieli zeznawać świadkowie tj. zasadność wynajmu pojazdu zastępczego, nie były kwestionowane przez pozwanego, który uwzględnił cały okres wynajmu tego pojazdu przez

poszkodowanego. Sporem objęta była jedynie wysokość kosztów wynajmu w zakresie zastosowanej przez powoda stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego.

Rozpoznając zasadność samej wysokości żądanego w pozwie roszczenia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego S. T. (k. 125 - 138), z treści której wynika, że zastosowana przez powoda stawka za wynajem pojazdu mieści się w granicach stawek stosowanych na rynku lokalnym. W ocenie Sądu opinia biegłego jest jasna, pełna, pozbawiona sprzeczności i błędów natury logicznej. Opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Wskazać należy, iż w świetle aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa, nie ulega wątpliwości, iż odpowiedzialnością ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego są objęte celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Mając na uwadze zasadę pełnego odszkodowania, wynikającą z art. 361§2 k.c. oraz treść art. 363§1 k.c., miernikiem odszkodowania są ceny występujące na lokalnym rynku - od najniższej do najwyższej (por. m.in. uchwałę SN z dnia 13 czerwca 2003r., III CZP 32/03, uchwałę SN z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11). Na poszkodowanym nie ciąży przy tym obowiązek poszukiwania sprzedawców oferujących swoje usługi najtaniej. Tylko w przypadku wykazania przez zakład ubezpieczeń nielojalnego postępowania, naruszającego obowiązujące wierzyciela - na podstawie art. 354 k.c. - wymogi współpracy z dłużnikiem przy wykonywaniu zobowiązania, można wierzycielowi postawić zarzut powiększenia rozmiarów szkody poprzez wybranie oferty z cenami wyższymi niż obowiązujące na danym rynku lokalnym i zlecić stosowną weryfikację wysokości odszkodowania (vide - wyrok SN z 25.04.2002r., I CKN 1466/99). Jednocześnie, jeżeli ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu – we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmem pojazdów – skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu), zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, koszty te – w zakresie nadwyżki – będą podlegały indemnizacji tylko wtedy, gdy wykaże szczególne racje, przemawiające za uznaniem, ich za „celowe i ekonomicznie uzasadnione” (vide - uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017r., III CZP 20/17, OSNC 2018 nr 6, poz. 56).

W procesie naprawienia szkody, który jest relacją pomiędzy wierzycielem (poszkodowanym) i dłużnikiem (sprawca szkody albo osoba za niego odpowiadająca), obowiązuje, jak w każdej relacji obligacyjnej, zasada, zgodnie z którą wierzyciel powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania w sposób zgodny z jego treścią i odpowiadający jego celowi społeczno – gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje – także w sposób odpowiadający tym zwyczajom (art. 354§2 kc). Należy podkreślić, że współdziałanie wierzyciela z dłużnikiem przy wykonywaniu zobowiązania jest jego ustawowym obowiązkiem. Obowiązek ten ma przede wszystkim charakter „negatywny” (nieczynienie tego, co utrudniałoby dłużnikowi wykonanie zobowiązania). Można jednak oczekiwać od wierzyciela również działania pozytywnego,

w szczególności wtedy, gdy wynika to z właściwości zobowiązania albo z umowy.

W orzecznictwie wyrażono pogląd, że elementem obowiązku określonego w art. 354§2 kc jest powinność wierzyciela współdziałania z dłużnikiem w celu uniknięcia lub zmniejszenia rozmiarów szkody. Obowiązek współdziałania obejmuje także obowiązek lojalności wobec dłużnika, a więc powstrzymania się od wszystkiego, co byłoby przejawem naruszenia zasad uczciwości i słuszności w relacjach ukształtowanych w łączącym strony stosunku prawnym. Zasada lojalności oznacza przede wszystkim poszanowanie znanego wierzycielowi interesu dłużnika i takie jego (wierzyciela) postępowanie, aby nie narażać dłużnika na szkodę lub zbędne wydatki, które nie musiały być przez niego ponoszone dla właściwego wykonania zobowiązania („nakaz zaoszczędzenia dłużnikowi zbędnych wydatków” - por. wyrok SO w Olsztynie z dnia 14.03.2022 r. sygn. akt IX Ca 59/22).

Takiej współpracy po stronie poszkodowanego w niniejszej sprawie zabrakło.

Podkreślić należy, iż poszkodowany został przez pozwanego za pośrednictwem maila już w dniu 26.02.2018 r. poinformowany o akceptowanych przez ubezpieczyciela stawkach dobowych najmu pojazdu zastępczego. Poszkodowany powinien więc mieć świadomość już od momentu zgłoszenia szkody, iż stawki wynajmu pojazdu zastępczego od powoda (246,00 zł) znacznie przekraczają stawkę akceptowaną przez pozwanego tj.

kwoty 135,00 zł brutto. Świadomość taką powinien mieć również sam powód, któremu poszkodowany udzielił pełnomocnictwa, aby w jego imieniu kontaktował się z pozwanym (pełnomocnictwo k. 13). W ocenie sądu powód, z uwagi na rodzaj prowadzonej działalności, doskonale orientuje się w stawkach akceptowanych przez ubezpieczycieli, a mimo tego, ani on, ani poszkodowany nie zareagowali na przedstawioną przez pozwanego w dniu 26.02.2018 r. propozycję wynajmu pojazdu zastępczego przez wypożyczalnię współpracującą z pozwanym.

Sąd nie podzielił również stanowiska powoda, jakoby pozwany nie miał możliwości zorganizowania poszkodowanemu wynajmu pojazdu. Przeczą temu dołączone przez pozwanego oświadczenia kilku wypożyczalni, z których wynika, że posiadają niezbędną ku temu flotę i działają na terenie całego kraju.

W tych okolicznościach Sąd uznał roszczenie powoda za nieuzasadnione, uznając że pozwany w dniu 26.02.2018 r. skutecznie przedstawił poszkodowanemu propozycję wynajmu pojazdu zastępczego, z której to propozycji poszkodowany nie skorzystał, choć miał, a co najmniej powinien mieć świadomość różnicy stawek dobowych najmu pojazdu zastępczego stosowanych przez powoda i akceptowanych przez pozwanego. Powód nie wskazał też żadnych racjonalnych przesłanek nieskorzystania przez poszkodowanego z propozycji pozwanego w zakresie wynajmu pojazdu zastępczego. Wobec powyższego powodowi nie należy się zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego poszkodowanemu w stawce przekraczającej stawkę akceptowaną przez pozwanego (135,00 zł brutto) .

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do treści art. 98 kpc , obciążając nimi w całości powoda. Jednocześnie na podstawie art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd orzekł o zwrocie powodowi niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 150,29 zł.